

3. velikonočna nedelja

Pirniče, 15. april 2018

»Katerim grehe odpustite so jim odpuščeni«

Dragi bratje in sestre!

S praznovanjem velike noči je povezanih cela vrsta najrazličnejših običajev, obredov in tradicij, da ob vsem skupaj morda kdaj celo pozabimo, kakšno je osrednje sporočilo velike noči; za kaj pravzaprav gre ali za kaj je bilo vse skupaj sploh potrebno. Današnji evangelijski odlomek pa odgovarja ravno na to vprašanje. *»Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov.«* Spreobrnjenje v odpuščanje grehov.

Jezusovo trpljenje, smrt in vstajenje je bilo potrebno za odpuščanje grehov.

Mislím, da vsak, ki je zadosti star in umsko primerno razvit razume, da greh, pa kakršenkoli že je, nikdar ne ostane brez negativnih posledic. Tako za tega, zoper kogar je bil greh storjen, kot za grešnika samega. In ne zgolj zanj. Posledice greha se ne omejijo zgolj na tega, ki je greh zakrivil, ampak dosledno vplivajo tudi na njegove bližnje, na otroke in marsikdaj celo na potomce večih generacij. Kar predstavlja si posledice spora med dvema družinama, kjer zaradi sovraštva ena od strani zagreši celo umor. S tem dejanjem bo ostala zaznamovana cela vrsta ljudi, tako na strani teh, ki so zagrešili umor, kot onih, ki so pri tem bili le žrtve; in to tudi po tem, ko bo storilec sam že dolgo pod rušo. Sovraštvo, ki se hrani iz želje po maščevanju, bo zaznamovalo, ne le posameznike, ampak cele rodove. Mimogrede: v stari zavezi beremo, da Bog, kot sam pravi, *»obiskuje krivdo očetov do tretjega in četrtega rodu«*. Skratka: greh nikoli ne ostane brez posledic in se kot nalezljiva bolezen širi med ljudmi. Kako dolgo? Tako dolgo, dokler ne bo nekdo sprejel nase posledic greha in jih prenašal, ne da bi jih pri tem posređoval naprej. Kot nekakšen amortizer je, ki sprejme udarec, vendar ga ne vrne, pač pa silo udarca s svojo notranjo močjo ublaži, da se ne vrne nazaj k temu, ki ga je povzročil. In v tem, bratje in sestre, prepoznamo vlogo Odrešenika. On je ta amortizer, ki je nase sprejel grehe človeštva, pa se od njega niso odbili nazaj v svet, pač pa jih je s svojim trpljenjem in križem obdržal v sebi in s tem zaustavil njihovo uničujočo moč. Jezusova žrtev na križu je dejansko kot neskončen vrtinec, ki vase priteguje grehe sveta, da bi ljudje lahko odpuščali drug drugemu in bi naših dejanj ne določalo več sovraštvo, kot posledica greha, ampak zgolj in samo ljubezen in hvaležnost.

Še zdaleč ni naključje, bratje in sestre, da je bila prva in očitno najpomembnejša stvar, ki jo je Jezus po svoji smrti in vstajenju naročil svojim učencem to, da jih pošilja po svetu ljudem odpuščat grehe. Drugo poročilo o Jezusovem prvem srečanju z učenci po vstajenju namreč pravi: *»Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam. ... Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«* Šele v moči Jezusove žrtve na križu, so tudi nam - če smo to pripravljeni sprejeti - grehi odpuščeni. Ne obremenjujejo nas več zato lahko tudi mi odpustimo drug drugemu. Zato imajo besede, da je Jezus s svojo smrtjo na križu premagal sovraštvo, še kako smisel: v moči njegove žrtve smo za odpuščanje in spravo usposobljeni tudi mi.

Vsak zase ve, bratje in sestre, kakšne rane je v nas povzročila krivica, ki nam jo je storil ta ali oni. In kakšne posledice zaradi tega greha čutimo mi ali naši najbližji. Morda je čas, da pod Kristusovim križem, te krivice odpustimo in spet zaživimo svobodno in v miru drug z drugim. Amen.